KIELECKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI
WYCHODZI W SOBOTĘ KAŻDEGO TYGODNIA

Nr 10. | Kielce, dnia 19 maja 1928 roku. | Rok IX.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Telefon Nr 176.

Przedpłata za rok 1928 — 16 złotych. — Numer pojedynczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego".

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Wojewódzki" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ:

OD ADMINISTRACJI.

Z powodu wprowadzenia od kwietnia b. r. zmiany miesięcznego terminu wydawania „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego" na tygodniowy i zwiększenia się wobec tego kosztów wydawnictwa, Administracja zmuszona jest podnieść w bieżącym roku stałą prenumeratę pisma z 8-miu na 16 złotych rocznie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
L. Sm. 1136/I.

Kielce, dnia 16 marca 1928 r.

Przedmiot: *Opłaty (ceny) za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów dobra publ., oraz przedsiębiorstw.*

OKÓLNIK Nr 37.

I.

Do Panów Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Z dniem 31 grudnia 1927 r. przestały obowiązywać postanowienia zawarte w art. 3 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 31 VII 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. Ust. R. P. Nr 91, poz. 527) w przedmiocie zatwierdzenia przez władze nadzorcze uchwał Związków Komunalnych, ustalających opłaty za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw.

Wygaśnięcie wzmiankowanego przepisu ustawowego nie może w żadnym razie dawać reprezentacjom miejskim, pobudki do podnoszenia opłat (cen) za korzystanie z komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego oraz przedsiębiorstw o charakterze zakładów użyteczności publicznej (wodociągi, kanalizacje, elektrownie, gazownie, tramwaje, kolejki itd.). Ewentualność bowiem taka (pod-

wyższanie opłat) przy obecnej stabilizacji gospodarczego życia kraju byłaby w wysokim stopniu niepożądana, a nawet wręcz szkodliwa.

Już okres inflacji wykazał, że tendencja podnoszenia opłat i taryf za korzystanie ze świadczeń komunalnych wpływa na ogólny poziom cen artykułów pierwszej potrzeby. Mając to na uwadze i zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 24 z dn. 28 II 1928 r. N. S. G. 119/1/28 przypominam Panom wyłuszczone w § 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 VIII 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 82, poz. 760) zasady gospodarki w przedsiębiorstwach o charakterze zakładów użyteczności publicznej, wyraźnie wzbraniające traktowanie tych przedsiębiorstw jako komunalnych źródeł czerpania zysków.

Zasada ta będzie skrupulatnie przestrzegana przy zatwierdzaniu budżetów miejskich na najbliższy okres 1928/29 i utrzymanie w budżecie uchwalonej stawki opłat pow. będzie uzależnione od przedłożenia ścisłej ich kalkulacji.

Wojewoda: w z. *Dr. W. Kałuski.*

II.

Panom Przewodniczącym Wydz. Powiatowych województwa kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 24 z dnia 28 II 1928 L. S. G. 119/1/28 podaję do wiadomości i wzywam jednocześnie Panów do bacznego czuwania z tytułu nadzoru przy sposobności zatwierdzania budżetów gmin wiejskich i miejskich z powiatu niewydzielonych, aby pobierane dotychczas przez gminy opłaty za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów oraz przedsiębiorstw nie były podwyższane.

Wojewoda: w z. *Dr. W. Kałuski.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr S. G. 119/1/28.

Warszawa, 28 II 1928 r.

OKÓLNIK Nr 24.

Do wszystkich Panów Wojewodów (z wyjątkiem Wojewody Śląskiego).

Z dniem 31 grudnia 1927 r. przestały obowiązywać postanowienia zawarte w art. 3 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31 VII 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. Ust. R. P. Nr 91, poz. 527) w przedmiocie zatwierdzenia przez władze nadzorcze uchwał Związków Komunalnych, ustalających opłaty za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw.

Jest rzeczą możliwą, iż poszczególne związki komunalne, opierając się odtąd wyłącznie na ustępie 2 art. 27 i ust. 2 art. 28 Ustawy z dnia 11 VIII 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr 94, poz. 747), będą dążyły do podnoszenia opłat (cen) za korzystanie z komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego, oraz przedsiębiorstw o charakterze zakładów użyteczności publicznej (wodociągi, kanalizacje, elektrownie, gazownie tramwaje, kolejki itd.) co przy obecnej stabilizacji gospodarczego życia kraju, byłoby w wysokim stopniu niepożądane.

Już okres inflacji wykazał, że tendencja podnoszenia opłat i taryf za korzystanie ze świadczeń komunalnych wpływa na ogólny poziom cen artykułów pierwszej potrzeby. Wobec powyższego przypominam Panom Wojewodom wyłuszczone w § 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 VIII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 82, poz. 760) zasady gospodarki w przedsiębiorstwach o charakterze zakładów użyteczności publicznej, wyraźnie wzbraniające traktowanie tych przedsiębiorstw jako komunalnych źródeł czerpania zysków i proszę Panów Wojewodów o przestrzeganie, by związki komunalne korzystając z przysługującego im obecnie prawa nieprzedkładania do zatwierdzenia swych uchwał, dotyczących opłat (cen) za świadczenia urządzeń i zakładów użyteczności publicznej oraz przedsiębiorstw o takimże charakterze, nie wprowadzały wygórowanych opłat (cen) za wspomniane świadczenia.

Celem skutecznego czuwania nad niewprowadzeniem zbyt wysokich opłat (cen), zechcą Panowie Wojewodowie zarządzić, aby organa nadzorcze ze szczególną bacznością kontrolowały kalkulację cen wzgl. opłat oraz użyć całego swego wpływu w celu niedopuszczenia nieuzasadnionej zwyżki.

Zaznaczam, że określam obecnie wysokości dopuszczalnych w stosunku do przedsiębiorstw, wymienionych w art. 28 ustawy z dnia 11 VIII 1923 r. (Dz. R. P. Nr 94, poz. 747), zysków. Oznaczenie granicy tych zysków pozostawiam ocenie Panów Wojewodów, zgodnie oczywiście z wytycznemi polityki Rządu w zakresie stabilizacji cen.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

Urząd Wojewódzki w Kielcach
(Dyrekcja Robót Publicznych)
Nr III-882/28.

Dnia 26 marca 1928 r.

Przedmiot: *Instrukcja o przedkładaniu materjału inwentaryzacyjnego dla nieruchomości znajdujących się pod zarządem Min. Robót Publ.*

OKÓLNIK Nr 38.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Urząd Wojewódzki zauważył, że w niektórych wypadkach przy przedkładaniu materjału inwentaryzacyj-

nego dla nieruchomości przejmowanych od innych resortów pod zarząd Ministerstwa Robót Publicznych nie wszyscy P. P. Starostowie zestawiają odnośny materjał inwentaryzacyjny w myśl ustalonych wzorów.

Wobec powyższego zaznacza się, że materjał inwentaryzacyjny, przedkładany Urzędowi Wojewódzkiemu w miarę przejmowania nieruchomości państwowych pod zarząd M. R.. P. od innych resortowych władz, winien zawierać następujące dane:

1) protokół przejęcia odnośnej nieruchomości pod zarząd M. R. P.;

2) materjał inwentaryzacyjno-opisowy, zestawiony ściśle według rubryk księgi inwentaryzacyjnej;

3) oszacowanie nieruchomości, zestawione na podstawie Instrukcji Szacunkowej Urzędu Wojewódzkiego Nr III-891/24 z 28 marca 1924 r., w formie ustalonej dla szacunków;

4) arkusz użytkowania nieruchomości, w myśl wzoru ustalonego reskryptem Nr III-2725/27 z 29 IX 1927 r., z wyszczególnieniem w rubryce 14-ej („uwagi"), jacy lokatorzy wymienieni w rubrykach 12 i 13 — zajmują odnośne pomieszczenia;

5) w 2 egzemplarzach plan odnośnej nieruchomości, zestawiony w następującej formie:

a) plan sytuacyjny w skali 1:500 z podaniem 1) długości poszczególnych boków parceli, 2) obliczeniem całej powierzchni, 3) obliczeniem powierzchni zabudowanej i niezabudowanej,

b) plany budynków (rzuty poziome) w skali 1:100 z podaniem: 1) wszystkich wymiarów budynków, ubikacji i grubości ścian, 2) ponumerowaniem cyframi porządkowemi wszystkich ubikacji i wpisaniem (w kołku) w każdej ubikacji jej powierzchni,

c) plan przekroju, zasadniczo przez klatkę schodową i innych charakterystycznych, o ile takie istnieją, z podaniem wysokości ubikacji, grubości stropów i wymiarów konstrukcji.

Zaznacza się przytem, że każdy plan winien być sporządzony w 4-ch egzempl., z czego 2 należy przedłożyć Urzędowi Wojew., jeden egzemplarz przesłać Urzędowi względnie instytucji administrującej bezpośrednio daną nieruchomością z tytułu jej użytkowania, jeden zaś pozostawić w aktach Starostwa.

Do powyższych zasad zechcą PP. Starostowie ściśle stosować się przy nadsyłaniu Urzędowi Wojew. materjału inwentaryzacyjnego w wypadkach przyjmowania objektów pod zarząd M. R. P.

Za Wojewodę: *Krug*, Dyrektor Robót Publ.

Wojewoda Kielecki. Kielce, dn. 27 marca 1928 r.
L. B. G. 1393/53/II.

Przedmiot: *Należności za przeniesienia służbowe.*

OKÓLNIK Nr 39.

Wszystkim PP. Naczelnikom Wydziałów, P. Inspektorowi Starostw, Dyr. Robót Publ., wszystkim Panom Starostom i Państw. Urz. Pośredn. Pracy.

Niżej zamieszczony reskrypt Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1928 r. L. D. III. 172/1 podaje się do wiadomości.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Ministerstwo Skarbu. Warszawa, 5 marca 1928 r.
L. D. III. 172/1.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Wskutek zapytania niektórych władz w sprawie wykładni postanowień § 2. pkt. III. 1, 2, 3 i § 19 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 826), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia. co następuje:

I. Należności określone w § 2. pkt. III. I. i 2, (djety i zwrot kosztów przejazdu) przysługują przeniesionym przy przeniesieniach z urzędu i w drodze konkursu, jak również przy przeniesieniach na prośbę.

Należności te, to jest djety i koszty przejazdu dla żony i dzieci oraz koszty przejazdu dla służącej (cego) przysługują przeniesionemu, jeśli wymienione osoby rzeczywiście przybyły do nowego miejsca służbowego. W wątpliwych wypadkach może władza wypłatę omawianych należności uzależnić od dostarczenia przez przeniesionego odpowiedniego dowodu (np. karty zameldowania tych osób w nowej miejscowości).

II. Prócz djet i kosztów przejazdu, należy się, ale tylko przy przeniesieniu z urzędu lub w drodze konkursu, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 2. pkt. III. 3) w rozmiarze określonym w § 19, który rozróżnia zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem, udowodnionych oryginalnemi listami przewozowemi (lit. a) i wypłatę ryczałtu na pokrycie wszystkich innych wydatków połączonych z tym przewozem.

Do litery a. Postanowienie to jest przepisem specjalnym, dotyczącym wyłącznie wypadków przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem i jako takie nie może być rozszerzane na wypadki, gdy przeniesiony

używa z jakiegokolwiek powodu innych środków lokomocji (np. koni, samochodów i t. p.).

Do litery b. Ryczałt ten należy wypłacić przeniesionemu z chwilą jego zgłoszenia się na nowem miejscu służbowem i to niezależnie od okoliczności, czy przeniesiony przewiózł, względnie czy wogóle zamierza przewieźć urządzenie domowe do miejscowości przeniesienia lub też czy wogóle posiada urządzenie domowe. Jest to należytość, z której przeniesiony niema obowiązku wyrachowywania się wobec władzy asygnującej. W związku z tem, zaznacza się, że przeniesiony niema prawa do zwrotu ewentualnych kosztów przewozu bagażu.

Do podstawy obliczeniowej omawianego ryczałtu należy wliczać także 10%-we podwyższenie uposażenia, przyznane art. 8. ustawy z dnia 18 grudnia 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr 125 poz. 725).

Przy przeniesieniach na własną prośbę ma zastosowanie ustęp ostatni § 19.

III. Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Skarbu wobec wzrostu wydatków Skarbu Państwa na koszty przesiedlenia wskutek wprowadzenia omawianego ryczałtu, uprasza o wydanie zarządzeń, by przeniesienia ograniczono do istotnych potrzeb, podyktowanych wyłącznie interesami służby.

Podsekretarz Stanu: *Grodyński.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 1472/11/II.

Kielce, dnia 17 kwietnia 1928 r.

Przedmiot: *Waluty obce, przepadłe na rzecz Skarbu Państwa.*

OKÓLNIK Nr 40.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Ministerstwa Skarbu Nr 25 z dnia 8 marca 1928 r. L. D. VII 68/28/2 podaje się do wiadomości.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Ministerstwo Skarbu.
L. D. VII 68/28/2.

Warszawa, dn. 8 marca 1928 r.

OKÓLNIK Nr 25.

Do wszystkich Izb Skarbowych, oraz Śląskiego Urzędu Wojew. (Wydz. Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu że niektóre Izby Skarbowe niewłaściwie postępują z walutami obcemi oraz przedmiotami przechowywanemi w depozytach rzeczowych stanowiącemi bezsporną własność Skarbu Państwa.

Ministerstwo Skarbu przypomina przeto Izbom Skarbowym że:

1) wszelkiego rodzaju przedmioty jako to: zegarki, pierścionki i t. p. przedstawiające wartość conajmniej 1 złoty, powinny być przesyłane w porozumieniu z odnośnemi władzami administracyjnemi do Centralnej Kasy Państwowej celem zarachowania do depozytu rzeczowego Ministerstwa Skarbu. Do przesyłki należy dołączyć dwa równobrzmiące wykazy przedmiotów z podaniem tytułu przyznania ich Skarbowi Państwa.

Przedmioty o mniejszej wartości poniżej 1 zł. należy sprzedać z wolnej ręki i sporządzić protokół, przedmioty zaś bezwartościowe należy komisyjnie zniszczyć i sporządzić również protokół (okólnik z dnia 12 X 1927 r. L. 2912/2).

2) Waluty obce, wartościowe, zarówno w banknotach jak i monetach złotych i srebrnych, naprzykład dolary Stanów Zjednoczonych, franki i t. p. należy w porozumieniu z odnośnemi władzami odsyłać do najbliższego oddziału Banku Polskiego celem zrealizowania i równowartość zapisać na odpowiednie tytuły budżetu dochodowego (okólnik z dnia 22 X 1926 r. L. D.K. 3589/WAK.).

3) Waluty obce, bezwartościowe, jak naprzykład papierowe korony austrjackie, ostatnie ruble i t. p. z wyjątkiem walut wymienionych poniżej w p. 4 należy komisyjnie zniszczyć i sporządzić o tem protokół.

4) Znaki obiegowe rosyjskie i ukraińskie wszelkiego rodzaju, w tem także emitowane przez byłe rządy czasowe, jako to: Kiereńskiego, Denikina, Wrangla i inne, należy w porozumieniu z odnośnemi władzami administracyjnemi przesyłać do Centralnej Kasy Państwowej celem zarachowania do depozytu rzeczowego Ministerstwa Skarbu.

Do przesyłki należy dołączyć dwa równobrzmiące wykazy walut z wyszczególnieniem rodzaju i ilości odcinków oraz tytułu przyznania ich Skarbowi Państwa (okólnik z dnia 30 V 1925 r. L. DK. 2087/WAK).

5) Przyznane wyrokami sądów z jakiegokolwiek tytułu na rzecz Skarbu Państwa bilety bankowe i zdawkowe w walucie markowej, należy komisyjnie zniszczyć (okólnik z dnia 15 X 1927 r. L. D. VII 3007/2).

6) Bilon żelazny, polski, niemiecki i inny, złożony do depozytów rzeczowych celem tymczasowego przechowania, należy likwidować na miejscu, w siedzibach Kas Skarbowych w sposób wskazany w zarządzeniu tut. z dnia 25 IX 1926 r. L. DK. 2893/26.

7) Bilon niklowy i miedziany, obcy, należy przesyłać do Mennicy Państwowej w Warszawie.

Zarazem należy zarządzić, aby przy wysyłce do Centralnej Kasy Państwowej, przedmiotów oraz walorów, wskazanych w p. 1. niniejszego zarządzenia, Kasy Skarbowe przesyłały 3-ci egzempiarz omawianych w tych punktach wykazów do przełożonej Izby Skarbowej (Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach).

Na podstawie tych wykazów, będą Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki) sporządzały ogólne wykazy przedmiotów (walorów) przesłanych w ubiegłym miesiącu przez Kasy Skarbowe okręgu Izby do Centralnej Kasy Państwowej.

Ogólne wykazy będą przesyłały Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki) do Wydziału Inspekcyjnego (Rachuba) Ministerstwa Skarbu do dnia 20 następnego miesiąca po sprawozdawczym.

Rozporządzenie z dnia 2 października 1924 roku L. DK. 4710/WAK. traci moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu: *Czauderna.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Zatwierdzenie taryfy samochodowej i rozkładu jazdy.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Janowi Wronie i Mordce Lejbie Frajmanowi ze Szczekocin — jednym autobusem na linji:

Szczekociny — Pradła — Pilica — Zawiercie (56 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd ze Szczekocin o godz. 6·30, 20·00 do Pradła,
„ z Pradła „ 7·10, 20·40 „ Pilicy,
„ z Pilicy „ 7·40, 21·10 „ Zawiercia,
„ z Zawiercia „ 8·30, 22·00 „ Szczekocin.

Herszkowi Lejbie Zalcbergowi — jednym autobusem na linji: Wodzisław—Jędrzejów (19 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Wodzisławia o godzinie 5, 11, 15, 19·30 do Jędrzejowa,
„ z Jędrzejowa o godzinie 7, 13, 17, 21·30 do Wodzisławia.

Nuchimowi i Mendli Mińskim w Pilicy — dwoma autobusami, t. j. jednym — na linji Zawiercie—Pilica—Szczekociny (46 km.) i jednym — na linji Pilica—Zawiercie (10 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Zawiercia o godz. 6·20 do Szczekocin,
„ ze Szczekocin „ 9·40 „ Zawiercia,
„ z Pilicy o godz. 4·20, 10·30, 14·30 do Zawiercia,
„ z Zawiercia o godz. 13·15, 15·40 do Pilicy.

Michałowi Piaseckiemu z Pińczowa — jednym autobusem na linji:

Kielce stacja kol.—Pińczów—Busk-zdrój (56 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. w II klasie . . . gr. 15
„ 1 „ i 1 „ w I „ . . . „ 18
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o godz. 8, 16 do Pińczowa,
„ z Pińczowa „ 9·50, 17·40 do Buska,
„ z Buska „ 11, 18·30 do Pińczowa,
„ z Pińczowa „ 11·40, 19·10 do Kielc.

Stanisławowi i Janowi Rogom w Białobrzegach, ul. Kościelna 11 — jednym autobusem na linji:

Warszawa — Radom (103 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Warszawy o godz. 6·30 do Tarczyna,
„ z Tarczyna „ 7·35 „ Grójca,
„ z Grójca „ 6·10 „ Białobrzegów,
„ z Białobrzegów „ 9·05 „ Jedlińska,
„ z Jedlińska „ 9.45 „ Radomia,
„ z Radomia „ 16·30 „ Jedlińska,
„ z Jedlińska „ 17·00 „ Białobrzegów,
„ z Białobrzegów „ 17·40 „ Grójca,
„ z Grójca „ 18·35 „ Tarczyna,
„ z Tarczyna „ 19·05 „ Warszawy.

Józefowi Kulikowi w Częstochowie, ulica Ogrodowa 57 — dwoma autobusami na linji:

Częstochowa—Wieluń (70 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 12
„ 1 „ 1 „ do 10 lat wieku . „ 6
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Częstochowy o godzinie 9 do Wielunia,
„ z Wielunia „ 14 „ Częstochowy,
„ z Częstochowy „ 17 „ Wielunia,
„ z Wielunia „ 6 „ Częstochowy.

Nemezeuszowi Domańskiemu w Czeladzi — dwoma autobusami na linji: Czeladź — Będzin (6 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 7
dla urzędników państwowych i komunalnych oraz uczącej się młodzieży od 1 osoby i 1 km. gr. 5

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Czeladzi o godzinie 6·45 i 7 do Będzina, i następnie w odstępach półgodzinnych tam i z powrotem aż do godz. 21·15 i 21·30.

Szlamie Unglikowi i Pawłowi Pydzie w Dźbowie, pow. częstochowskiego — dodatkowym autobusem na linji: Konopiska—Częstochowa (14 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 11
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Konopisk o godz. 7·00, 10·17 do Częstochowy,
„ z Częstochowy o godz. 8·30, 14·21 do Konopisk.

Janowi Freji i Jakóbowi Jasikowi w Kozłowie — jednym autobusem na linji:

Jędrzejów dworzec—Pińczów—Busk zdrój (52 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Jędrzejowa dworca o godz. 2·40, 14 do Jędrzejowa miasta.
„ z Jędrzejowa m. o g. 2·50, 14·10 do Motkowic,
„ z Motkowic o godz. 3·30, 15·45 do Kij,
„ z Kij o godz. 3·40, 15·55 do Chajdaszka,
odjazd z Chajdaszka o godz. 4, 16·20 do Pińczowa,
„ z Pińczowa o godz. 4·20, 16·40 do Buska zdroju,
„ z Buska zdroju o godz. 6, 20·30 do Pińczowa,
„ z Pińczowa o godz. 6·35, 21·05 do Chajdaszka,
„ z Chajdaszka o godz. 7, 21·15 do Kij,
„ z Kij o godz. 7·20, 21·40 do Motkowic,
„ z Motkowic o g. 7·30, 22 do Jędrzejowa miasta,
„ z Jędrzejowa miasta o godz. 8·10, 22·30 do Jędrzejowa dworca.

Szymonowi Jakubowiczowi w Czeladzi, Rynek 11 — jednym autobusem lekkim na linji:

Czeladź—Będzin (6 km.),
Czeladź—Sosnowiec (7 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10

Bagaż do 7 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Stała i regularna komunikacja trwać będzie na wymienionych linjach od godziny 7·30 do godziny 22-ej z postojami 15-minutowymi na stacjach krańcowych, 5-minutowymi na przystankach.

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo - oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r), zostały zorganizowane gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy:

w Czermnie, powiatu koneckiego, z kapitałem zakładowym 2500 zł.,

w Radoszycach, powiatu koneckiego, z kapitałem zakładowym 7640 zł.,

w Rudzie Malenieckiej, powiatu koneckiego, z kapitałem zakładowym 11000 zł.

Komunikat o ochronie zwierząt.

Z dniem 23 kwietnia b. r. weszło w życie Rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 III 1928 r. o ochronie zwierząt, ogłoszone pod pozycją 332 w Nr 36 Dziennika Ustaw.

W myśl tego rozporządzenia, znęcanie się nad zwierzętami jest zabronione. Za zwierzęta w pojęciu tych przepisów uważać należy wszelkie domowe i oswojone zwierzęta i ptactwo, oraz schwytane zwierzęta i ptactwo dzikie, jako też ryby, płazy, owady i t. p.

Za znęcanie się nad zwierzętami uznane jest:

a) używanie do pracy zwierząt chorych, rannych lub kulawych;

b) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach nóg i wogóle kończyn;

c) bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi, albo zaopatrzonemi w urządzenia sprawiające specjalny ból;

d) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami, nie odpowiadającemi ich sile lub stanowi dróg, albo zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nie odpowiadającego sile danego zwierzęcia;

e) przewożenie, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób w pozycji lub w warunkach, powodujących zbędne cierpienia fizyczne;

f) używanie uprzęży, pęt i więzów powodujących ból, albo używanie ich w sposób mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne, z wyjątkiem wypadków, gdy używanie takich przedmiotów jest potrzebne z powodu i w czasie tresury zwierząt, prowadzonej w interesie publicznym;

g) używanie zwierząt do wszelkiego rodzaju doświadczeń, powodujących śmierć, uszkodzenie cielesne, lub ból fizyczny, z wyjątkiem wypadków, gdy wykonywanie doświadczeń potrzebne jest dla celów naukowych, a doświadczenia te wykonywane są przez osoby posiadające specjalne zezwolenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

h) dokonywanie na zwierzętach operacyj nieodpowiedniemi narzędziami i bez zachowania koniecznej ostrożności w celu zaoszczędzenia operowanemu zwierzęciu zbytniego bólu;

i) złośliwe straszenie i drażnienie zwierząt;

k) wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez ważnej potrzeby.

Za popełnienie jednego z wyżej wymienionych czynów, grozi kara grzywny do dwóch tysięcy złotych lub kara aresztu do 6-ciu tygodni, albo obie kary łącznie.

W wypadku dopuszczenia się jednego z wyżej wymienionych czynów w sposób wskazujący na wyjątkowe okrucieństwo sprawcy, winny ulegnie karze więzienia do jednego roku.

W razie znęcania się nad zwierzętami lub dręczenia zwierząt przez dzieci do lat 14, rodzice lub opiekunowie ulegną karze grzywny do 50 złotych za niedozór dziecka.

Do orzekania w sprawach naruszenia przepisów o ochronie zwierząt, uprawnione są jedynie władze sądowe (sądy powiatowe i sądy pokoju).

Wszystkie pisma proszone są o przedruk niniejszego komunikatu.

Wiadomości z Powszechnej Wystawy Krajowej w roku 1929 — Poznań.

Dziesięć lat pracy w niepodległej Polsce.

Odbudowana po wojnie światowej Polska nie może o sobie powiedzieć, aby stanowiła przedmiot szczególnego zainteresowania dla zagranicy. Do niedawna, dzięki wybitnie nieprzyjaznemu stosunkowi Niemców do Polski, byliśmy świadkami rozpętania niebywałej agitacji przeciw naszemu krajowi, agitacji, która w zależności od konjunktur politycznych, mniej lub więcej zyskiwała zagranicą posłuchu — ale która zawsze szkodziła. Szczególnie wielką szkodę agitacja ta wyrządziła nam w Anglji, niemniej jednak oskarżanie nas o imperializm, o ultranacjonalizm, o ucisk mniejszości narodowych, o znęcanie się nad więźniami politycznymi szkodziło Polsce i w innych krajach, jak np. we Francji. Tylko dzięki wybitnie pokojowej polityce i rozumnej i pełnej godności taktyce naszych sfer rządzących zdołaliśmy wykazać bezpodstawność wszystkich tych zarzutów.

Najwięcej jednak na zmianę opinji o Polsce w danych krajach zagranicznych oddziaływały osobiste zetknięcia się poważnych cudzoziemców z polskiemi stosunkami. Uprzedzony do Polski przez agitację obcokrajowiec przekonywał się naocznie, że popełnia się rozmyślnie oszustwo i że miotane oszczerstwa istotnej podstawy nie mają.

W ten sposób po dziesięciu latach istnienia Państwo Polskie zaczyna zagranicą uchodzić za czynnik pokoju, za czynnik równowagi europejskiej, a ze zwykłej ciekawości i zainteresowania mieszkańcami tego kraju poczyna się rodzić zainteresowanie kupieckie. Zagranica, zależnie od sytuacji danego kraju, od zdolności czy potrzeb swego przemysłu, szukać zaczyna w Polsce rynku zbytu na swe towary, lokuje tam swe kapitały, albo też znajduje towar dla siebie. I tutaj zaczyna się właściwa era rozwoju potęgi Państwa. Bo najlepsze nawet traktaty i sojusze nie tak gwarantują spokój w kraju, jak wspólność interesów gospodarczych i finansowych z sąsiadami.

Niemcy powojenne, znienawidzone i odpowiedzialne za wybuch wojny, żądne wydostania się na arenę polityczną i gospodarczą świata, postawiły sobie zasadę prowadzenia jaknajliczniejszych interesów z zagranicą. Dlatego to zaciągały w Ameryce pożyczki choćby niekorzystne, byle tylko zainteresować sobą sfery kapitali

styczne i pobudzić obcych do baczniejszego śledzenia procesu odbudowy i konsolidacji narodu.

Dla Polski taka rola jest daleko trudniejszą, choćby z tego względu, że mało naogół zagranicą o Polsce wiedziano. I dziś jeszcze pod tym względem nie bywa lepiej, zważyć bowiem należy, że szerokie sfery społeczeństw zagranicznych interesują się innemi narodami tylko o tyle, o ile przez częsty kontakt z ich sferami gospodarczemi mają w tem żywotny interes. I tak kupiec zagraniczny, kupujący w Polsce ziemniaki, czy jęczmień, musi się naszym krajem zainteresować. Musi poznać polskie drogi przewozowe, zasady i rzetelność kupca polskiego, trudności czy udogodnienia, jakie życiu handlowemu stawia rząd polski.

Ale to nie wszystko. Tysiące kupców zagranicznych chciałoby zawrzeć z Polską bliższą znajomość, chciałoby poznać w czem ten kraj celuje, co może wywozić, co wyrabia, po jakich cenach i czy w danej gałęzi wytwórczości nie jest daleko tańszy i doskonalszy od fabrykatów wyrabianych w innych krajach. Przemysł nasz i handel doskonale widzą, że zagranica nie kieruje się bynajmniej sentymentem ani sympatjami, li tylko i wyłącznie „busines“ mając na oku.

Nie ulega też najmniejszej wątpliwości, że kapitaliści zagraniczni mogą w Polsce zarobić, boć w kraju produkujemy dużo dobrych rzeczy, wytrzymujących doskonale konkurencję zagraniczną.

Celem naszej polityki handlowej, naszego przemysłu powinno być przeto coraz większe zainteresowanie zagranicy naszemi wyrobami, bo tylko drogą wzmożonego eksportu otrzymać możemy „dopływ świeżej krwi“, to znaczy dopływ nowych pieniędzy, podczas gdy wzmożenie konsumpcji wewnętrznej stanowi tylko o „cyrkulacji“ albo „przemianie materji“.

Jeśli z tego punktu widzenia patrzeć będziemy na 10-lecie niepodległej Polski, to zrozumiemy łatwo, że niema wprost idealniejszego środka pokazania Polski cudzoziemcom, jak za pośrednictwem Powszechnej Wystawy Krajowej (Poznań, 1929). Tu bowiem zobaczy zagranica cały Naród przy produktywnej pracy.

Jest to także z punktu widzenia moralnego i politycznego środek propagandowy wielkiej wagi. Należy go wykorzystać w całej pełni, aby przez opieszałość, czy nierozumną oszczędność nie zniweczyć rezultatów, jakich się cała Polska od Powszechnej Wystawy Krajowej spodziewa.

Do celu prowadzi przedewszystkiem gremjalne, wzorowe i jaknajobfitsze obesłanie Wystawy wytworami polskiego ducha, polskich rąk i polskiej ziemi.

Dalej chodzi o sprawność organizacji. Ta posiada zaufanie społeczeństwa, choć i tutaj sprostanie mu zależy w dużej mierze od środków finansowych. To też leży w interesie całej Polski, aby w społeczeństwie znalazły się odpowiednie finanse na Powszechną Wystawę Krajową, a dotychczasowy sukces starań stanowi rękojmię zwycięstwa.

Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów.

Zofia Sławińska zgubiła legitymację nauczycielską, wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu krakowskiego. Takową unieważnia się. (3—2)

Wzywam wszystkich posiadaczy weksli przezemnie wystawionych w rublach, koronach austrjackich, markach niemieckich, markach polskich oraz w złotych polskich i dolarach, aby w przeciągu trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosili się do mnie do młyna „Berezów“, gm. Suchedniów, celem otrzymania należności.

Po upływie trzechmiesięcznego terminu weksle z podpisem „Jankiel Warszawski“ uważać będę za nieważne i mnie nieobowiązujące, gdyż odtąd podpisywać będę: „Jankiel Josek Warszawski“.

(—) Jankiel Warszawski, Młyn „Berezów“
(3—2) gm. Suchedniów, powiatu kieleckiego.

Abram Perl z Radomia, zgubił dowód osobisty Nr 780580, wydany przez Starostwo w Radomiu dnia 4 VII 1924 r. L. 10036/2. (3—1)

Leon Den z Radomia, zgubił dowód osobisty Nr 880593 wydany przez Starostwo w Radomiu dnia 25 XI 1924 r. (3—1)

Chaim Finkielsztein z Radomia, zgubił dowód osobisty Nr 739854, wydany przez Starostwo w Radomiu dnia 19 V 1924 r. za L. 10954/734, oraz książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Radomiu. (3—1)

Kazimiera Kulbicka z Końskich, zgubiła dowód osobisty Nr 733532, wydany przez Starostwo w Końskich dnia 10 IV 1926 r. L. 2448. (3—1)

Zgubiono legitymację urzędniczą wydaną przez Min. Wyznań Rel. i Oświecenia Publ. na imię *J. Rappoport.*

Unieważnia się zgubiony znaczek służby śledczej Nr 41, wydany *Teodorowi Fąfarze.* (3—1)

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach 1928 r. — 9571.